

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 58
hallituksen esityksen johdosta laiksi auto- ja moottoripyöräve-
rosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunta on 2 päivänä lokakuuta 1981 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o
135 laiksi auto- ja moottoripyöräverosta an-
netun lain muuttamisesta. Tämän esityksen yhtey-
dessä valiokunta on käsitellyt ed. Liedeksen
ym. lakialoitteen n:o 95 (1979 vp.) laiksi auto-
ja moottoripyöräverosta annetun lain 3 §:n
muuttamisesta, ed. Almgrenin ym. lakialoitteen
n:o 23 laiksi auto- ja moottoripyöräverosta
annetun lain muuttamisesta, ed. Leppäsen ym.
lakialoitteen n:o 34 laiksi auto- ja moottori-
pyöräverosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta,
ed. Salolaisen lakialoitteen n:o 51 laiksi auto-
ja moottoripyöräverosta annetun lain 17 §:n
muuttamisesta, ed. Sillantauksen ym. lakialoi-
teen n:o 58 laiksi auto- ja moottoripyöräve-
rosta annetun lain muuttamisesta, ed. Uiton
ym. lakialoitteen n:o 66 laiksi auto- ja moot-
toripyöräverosta annetun lain 3 §:n muutta-
misesta ja ed. Viljasen ym. lakialoitteen n:o
70 laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun
lain muuttamisesta sekä ed. Majjalan ym. toi-
vomusaloitteen n:o 244 (1979 vp.) auto- ja
moottoripyöräverotuksessa noudatettavan auto-
verokertoimen vuosittaisesta alentamisesta, ed.
Peltarin ym. toivomusaloitteen n:o 270 (1979
vp.) auto- ja moottoripyöräverosta annetun
lain muuttamisesta autoveron saamiseksi koh-
tuillisemmalle tasolle, ed. Salolaisen ym. toi-
vomusaloitteen n:o 333 (1979 vp.) kolari-
autojen autoveron kaksinkertaisen maksamisen
estämisestä, ed. V. Vennamon ym. toivomus-
aloitteen n:o 442 (1979 vp.) veroetujen myön-
tämisestä korjatuille vanhoille autoille, ed.
Leppäsen ym. toivomusaloitteen n:o 119 (1980
vp.) autoveron alentamisesta, ed. Rönholm-
in ym. toivomusaloitteen n:o 163 vaikeasti lii-
kuntarajoitteisten saattamisesta oikeudenmukai-
seen asemaan autoverotuksessa, ed. P. Venna-
mon ym. toivomusaloitteen n:o 186 invalidien

autoveron palautusoikeuden ulottamisesta kos-
kemaan astmapotilaita ja ed. P. Vennamon
ym. toivomusaloitteen n:o 187 invalidiauton
veronpalauttamista koskevan ennakkopäätösjär-
jestelmän aikaansaamisesta. Eduskunta on lähet-
tänyt valiokuntaan lakialoitteen n:o 95 (1979
vp.) 22 toukokuuta 1979 ja lakialoitteet n:o
23, 34, 51, 58, 66 ja 70 27 päivänä helmi-
kuuta 1981, toivomusaloitteet n:o 244 (1979
vp.), 270 (1979 vp.), 333 (1979 vp.) ja
442 (1979 vp.) 12 päivänä kesäkuuta 1979,
toivomusaloitteen n:o 119 (1980 vp.) 25 päi-
vänä maaliskuuta 1980 sekä toivomusaloitteet
n:o 163, 186 ja 187 20 päivänä maaliskuuta
1981.

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain
mukaan auton vero määräytyy auton tullaus-
arvoon pohjautuvan verotusarvon sekä moot-
toripyörien osalta vastaavan verotusarvon ja
moottorin iskutilavuuden perusteella. Maas-
samme myytäviä uusia henkilöautoja on useissa
tapauksissa varastoitu jo pitkään ennen myyn-
tiä. Tästä pitkäaikaisesta varastoinnista voi-
daan olettaa aiheutuvan ajoneuvoille sellaisia
vaurioita, jotka lyhentävät niiden käyttöikää.
Koska tällaisten autojen joutumista kulutuk-
seen ei voida pitää suotavana, hallitus ehdot-
taa, että muun kuin käytettynä maahantuodun
henkilöauton veroa korotettaisiin 20 prosen-
tilla, jos auton valmistuksesta tullivalvonnasta
luovuttamisajankohtaan mennessä on kulunut
enemmän kuin yksi vuosi. Säännös koskisi
myös moottoripyöriä ja Suomessa valmistettuja
autoja.

Auto- ja moottoripyöräverosta annetussa
laissa ei ole säännöksiä siitä, milloin auton
rakentamista ja kunnostamista on pidettävä
veronalaisena kokoonpanona. Tästä aiheutuvien
epäselvyyksien ja sattumanvaraisuuksien pois-
tamiseksi hallitus ehdottaa auto- ja moottori-
pyöräverosta annettuun lakiin otettavaksi sään-

nökset siitä, milloin rakennetun tai kunnostetun auton kokoonpanoa pidetään veronalaisena valmistamisena. Jos kokoonpanun auton osista liikenneministeriön määräämällä tavalla laskettuna 50 prosenttia tai vähemmän on peräisin samasta aikaisemmin Suomessa rekisteröidystä autosta, on lakiehdotuksen mukaan kysymys veronalaisesta kokoonpanosta.

Useissa tapauksissa on todettu maahantuodun ulkomailta ostetuista käytetyistä autoista purettuja suuriakin osakokonaisuuksia, joista sellaisenaan tai Suomessa olevaan kanta-autoon liittämällä on rakennettu uusi autoyksilö. Näissä tapauksissa autovero jää yleensä huomattavan alhaiseksi. Hallitus ehdottaa, että lakiin otettaisiin säännös, jonka mukaan käytettynä maahantuoduista osista valmistetun auton vero on aina 90 prosenttia vastaavan uuden auton verosta.

Käytettynä maahantuodun auton vero on 90 prosenttia vastaavasta uuden auton verosta. Käytettynä maahantuodun moottoripyörän verottamisen osalta ei ole vastaavia säännöksiä. Tämän vuoksi hallitus ehdottaa, että moottoripyöräverotus saatettaisiin vastaamaan tältä osin auton verotusta ja käytettynä maahantuodun moottoripyörän vero olisi tämän mukaisesti 90 prosenttia vastaavan uuden moottoripyörän verosta.

Taksiautojen verotuksen keventämiseksi hallitus ehdottaa, että taksiautoille palautettavan autoveron enimmäismäärä korotettaisiin 4 000 markalla eli 41 500 markaksi. Invalidiautojen autoveron keventämiseksi hallitus ehdottaa invalidien autoveron palautuksen enimmäismääriä korotettavaksi. Normaalityapauksessa palautettavan veron enimmäismäärää korotettaisiin lakiehdotuksen mukaan 1 700 markalla eli 17 700 markaksi, automaattisella vaihteistolla varustettua autoa käyttämään joutuvan invalidin veronpalautusta korotettaisiin 2 300 markalla eli 23 300 markaksi ja alaraajainvalidin 1 100 markalla eli 11 600 markaksi.

Oikeuskäytännössä on katsottu, että ennakkotiedon antaminen auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain soveltamisesta ei ole mahdollista. Tämän epäkohdan poistamiseksi hallitus ehdottaa, että auto- ja moottoripyöräverosta annettuun lakiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan ennakkotiedon antamisesta Suomessa valmistetusta ajoneuvosta suoritettavan auto- ja moottoripyöräveron osalta on voimassa, mitä ennakkotiedon antamisesta liikevaihtoverosta on säädetty.

Auto- ja moottoripyöräverosta annettuun lakiin ei sisälly säännöstä, jonka nojalla valtioneuvostolla olisi oikeus määrätä uusien auto- tai moottoripyöräveron määräytymisperusteiden mukaan perittävistä veroista jo siinä vaiheessa, kun eduskunnalle on annettu veron muuttamista koskeva hallituksen esitys. Vastaava säännös sisältyy yleensä valmisteverolakeihin sekä tullitariffilakiin ja tuontimaksulakiin. Hallitus ehdottaa auto- ja moottoripyöräverosta annettuun lakiin lisättäväksi uusi 4 b §, jonka mukaan valtioneuvostolla olisi sanotunlainen oikeus määrätä, kun eduskunnalle on annettu esitys, veron kantamisesta esityksen mukaisena. Lisäksi lakiin ehdotetaan tehtäväksi eräitä teknilonteisia muutoksia.

Lakialoitteeseen n:o 95 (1979 vp.) sisältyvän lakiehdotuksen mukaan autovero olisi nykyistä alhaisempi. Lakialoitteeseen n:o 23 sisältyvän lakiehdotuksen mukaan autoveron määrä olisi nykyistä alhaisempi ja autoveron palautusten määrät ehdotettua suuremmat. Lakialoitteeseen n:o 34 sisältyvän lakiehdotuksen mukaan poistettaisiin ammattimaiseen liikenteeseen käytetyistä autoista autovero kokonaan. Lakialoitteeseen n:o 51 sisältyvän lakiehdotuksen mukaan invalidien autoveronpalautus olisi ehdotettua suurempi. Lakialoitteeseen n:o 58 sisältyvän lakiehdotuksen mukaan autovero olisi nykyistä alhaisempi ja palautettavat autoveron määrät ehdotettua suuremmat. Lakialoitteeseen n:o 66 sisältyvän lakiehdotuksen mukaan autoveron määrääytymisessä noudatettava vakiovähennys olisi nykyistä suurempi ja autoveron määrä siten nykyistä alhaisempi. Lakialoitteeseen n:o 70 sisältyvän lakiehdotuksen mukaan autovero olisi nykyistä alhaisempi ja invalidille palautettaisiin joko kokonaan tai nykyistä enemmän autoveroa.

Toivomusaloitteessa n:o 244 (1979 vp.) ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus kiireellisesti valmistelisi auto- ja moottoripyöräverolakiin sellaisen muutoksen, jolla nykyistä autoverokerrointa alennettaisiin vuosittain 10 prosentilla. Toivomusaloitteessa n:o 270 (1979 vp.) ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 3 §:n muuttamiseksi siten, että autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 30 prosentilla ja vähennettynä 2 500 markalla, kuitenkin niin, että veron määrä on aina vähintään 50 prosenttia verotusarvosta, ja että henkilöautojen verotusperus-

teita muutettaisiin siten, ettei autojen tuotantokustannusten nousu aiheuta automaattista autoveron kohoamista. Toivomusaloitteessa n:o 333 (1979 vp.) ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi kiireellisiin toimenpiteisiin kolarivaurioautojen autoverojen kaksinkertaisen maksamisen estämiseksi. Toivomusaloitteessa n:o 442 (1979 vp.) ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi kiireellisiin toimenpiteisiin veroetujen myöntämiseksi korjatuille ja hyväkuntoisille vanhoille autoille. Toivomusaloitteessa n:o 119 (1980 vp.) ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimiin autoveron alentamiseksi sekä tavallisen ihmisen käyttöautoilta kokonaan poistamiseksi. Toivomusaloitteessa n:o 163 ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin, joilla vaikeasti liikuntarajoitteiset saivat saatettaisiin oikeudenmukaiseen asemaan autoverotuksessa. Toivomusaloitteessa n:o 186 ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi kiireesti toimenpiteisiin invalidien autoveron palautusoikeuden ulottamiseksi koskemaan myös astmapotilaita. Toivomusaloitteessa n:o 187 ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin invalidien autoveron palauttamista koskevien päätösten antamiseksi.

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1981

ennakkopäätöksinä ennen ajoneuvon hankintaa aina, kun asianomainen invalidi sitä haluaa.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esitykseen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Käsitteliensä aloitteiden suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen muuttamattomana.

Samalla valiokunta, jonka käsittelyn pohjana on ollut hallituksen esitys, ehdottaa,

että lakialoitteisiin n:o 95 (1979 vp.), 23, 34, 51, 58, 66 ja 70 sisältyvät lakiehdotukset hylättäisiin.

Vielä valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloitteet n:o 244 (1979 vp.), 270 (1979 vp.), 333 (1979 vp.), 442 (1979 vp.), 119 (1980 vp.), 163, 186 ja 187 hylättäisiin.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, varapuheenjohtaja J. Laine, jäsenet Breilin, M. Järvenpää, Koppanen, Lillqvist, Linna,

Manninen, Melin, Mäki-Hakola, Niskanen, Rosnell, Sirén, A. Stenbäck, Tamminen ja Tenhiälä sekä varajäsenet Malm, Martikainen, Pohjala, Puolanne ja Surakka.

Vastalauseita

I

Henkilöautoihin kohdistuva tuonnin yhteydessä kannettava vero on sen koko voimassa-

oloajan pysynyt rakenteeltaan lähes muuttumattomana. Suuren kertoimen osuus tullaus-

ja verotusarvoon on ollut määräävänä. Sen vuoksi autojen vähittäishinnat ovat nousseet sekä kansainvälisen että kotimaisen hintatason nousua huomattavasti nopeammin, jopa niin voimakkaasti, että henkilöautojen hinnat ovat viimeisen seitsemän vuoden aikana yli kolminkertaistuneet. Verotuksen vuoksi auton hinta nousee nykyään tuotantokustannusten nousuun verrattuna yli 2,45-kertaisesti.

Kokoomuksen taholta on usein korostettu, että henkilöautojen verotus olisi pikaisesti saatettava nykyistä huomattavasti kohtuullisemmalle tasolle. Autoverotus kaipaakin kokonaisuudistusta. Pahimpien epäkohtien korjaamiseksi ehdotamme jo tässä yhteydessä hallituksen esityksen 3 §:ään verotuskertoimen alentamista merkitsevää muutosta.

Hallitus esittää ehdotuksessaan auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain muuttamisesta yli vuoden vanhojen, uusina myytävien autojen ja moottoripyörien kulutukseen joutumisen rajoittamista korottamalla näistä ajoneuvoista suoritettavaa veroa 20 prosentilla. Hallitus olettaa esityksensä perusteluissa henkilöautojen pitkäaikaisesta varastoinnista voivan aiheutua ajoneuvoille sellaisia vaurioita, jotka lyhentävät niiden käyttöikää.

Me allekirjoittaneet katsomme kuitenkin, että esitetyn kaltaisia veronkorotuksia ei tule toteuttaa pelkkien olettamusten varassa. Käytännössä yli vuoden vanhojen uusina myytävien ajoneuvojen myynnistä ei aiheudu sellaista vahinkoa kuluttajalle, että myyntiä pitäisi rajoittaa verotuksellisin keinoin. Kuluttajat ovat autoa hankkiessaan tietoisia niiden vuosimallista ja iästä ja heitä suojaavat mm. kuluttajan-suojalain säännökset. Sen vuoksi ehdotamme hallituksen esityksen 4 a §:ää poistettavaksi.

Hallitus esittää lakiin sisällytettäväksi uuden 4 b §:n, jossa valtioneuvostolle myönnettäisiin valtuus jo siinä vaiheessa, kun eduskunnalle on annettu auto- ja moottoripyöräveron muuttamista koskeva hallituksen esitys, määrätä ehdotuksen mukaan kannettavasta verosta. Miellemme auto- ja moottoripyöräverosta päättämisen tulee kaikilta osin säilyttää eduskunnalla, emmekä pidä valtioneuvostolle esitettyä

valtuutta perusteltuna. Hallituksen esitys saataisi toteutuessaan jopa aiheuttaa enemmän ongelmia kuin nykyisin tapahtuu hallituksen esityksen antamisen ja lain voimaantulon välisenä aikana, etenkin, jos eduskunta ei hyväksy hallituksen esitystä sellaisenaan. Tämän vuoksi ehdotamme 4 b §:n poistamista.

Kokoomuksen ryhmäaloitteessa n:o 58/1981 vp. on ehdotettu, että autokoulun kouluautona käytettävät autot tulisi auto- ja moottoripyöräverolain 7 §:ssä rinnastaa ammattimaiseen liikenteeseen käytettäviin autoihin. Me allekirjoittaneet yhdyimme tähän näkemykseen, sillä autokouluautoja käytetään pääasiallisesti opetuskäyttöön ja ne on myös varustettu tätä tarkoitusta varten. Auto on autokoululle työkaluihin verrattava investointi, jota ei tulisi kohtuuttomasti verottaa. Ehdotammekin mainituissa aloitteissa mainitulla tavalla, että kouluautoista maksettava vero palautettaisiin auto- ja moottoripyöräverolain 7 §:ssä säädettyllä tavalla samoin kuin taksiautojen kohdalla on asianlaita. Näin saataisiin autokoulujen opetusmaksutkin alennetuksi 12—14 prosentilla, mikä aiheuttaisi huomattavaa säästöä ajokortin suorittajille.

Hallituksen esityksen 17 §:ssä korotetaan aivan riittämättömästi vaikeasti näkö- ja liikuntavammaiselle sekä työssä käyvälle taikka ammattiopintoja harjoittavalle vammaiselle palautettavan auton hintaan sisältyvän autoveron määrää. Jo aikaisempina vuosina ovat invalidien autoveropalautukset jääneet jälkeen taksiliikenteelle myönnettyistä veronpalautuksista. Veronpalautuksia on taksiliikenteelle korotettu vuodesta 1977 tähän saakka yli 150 prosentilla ja invalideille vain noin 60 prosentilla.

Me allekirjoittaneet katsomme, että invalidien autoveropalautusten jälkeenjääneisyys on nyt korjattava, ja ehdotammekin Invalidiliiton ilmoituksen mukaan tarvittavia korotuksia lain 17 §:ään.

Edellä esittämämme perusteella ehdotamme kunnioittaen,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain (482/67) 2 §:n 2 momentti, 3 §, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 17 §:n 1 ja 2 momentti sekä 25 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § 25 päivänä marraskuuta 1977 annetussa laissa (842/77), 7 §:n 1 momentti sekä 17 §:n 1 ja 2 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (849/80), 8 §:n 1 momentti ja 12 §:n 1 momentti 18 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa laissa (444/80) ja 25 § 11 päivänä toukokuuta 1971 annetussa laissa (352/71), sekä

lisätään lakiin uusi 4 a § (*poist.*) sekä 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 25 päivänä marraskuuta 1977 annetussa laissa, uusi 3 momentti ja 21 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

3 §

Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 30 prosentilla ja vähennettynä 2 500 markalla, kuitenkin niin, että veron määrä aina on vähintään 50 prosenttia verotusarvosta. Käytettynä maahan tuodun ja käytettyinä maahan tuoduista osista valmistetun auton vero on 90 prosenttia vastaavan uuden auton verosta.

4 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

4 a §

(Kuten valiokunnan mietinnössä 4 c §.)

4 b §

(*Poist.*)

4 c §

(*Poist.*)

7 §

Mikäli veronalaisena maahan tuotu auto on sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitty rekisteriin ammattimaiseen liikenteeseen *tai autokoulun kouluautona* käytettäväksi, on se, joka tällöin on rekisteröity auton omistajaksi tai haltijaksi ja joka käyttää sitä pääasiallisesti ammattimaiseen liikenteeseen *tai autokoulun kouluautona*, oikeutettu, auton oltua haltijan käytössä kuitenkin vasta tämän tultua rekiste-

röidyksi auton omistajaksi, hakemuksesta saamaan Helsingin piiritullikamarilta takaisin maahan tuotaessa suoritettun autoveron määrän, kuitenkin enintään 41 500 markkaa. Palautusta on uhalla, että oikeus sen saamiseen on menetetty, haettava 6 kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty autorekisteriin auton omistajaksi.

8 ja 12 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

17 §

Milloin veronalaisena maahan tuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohtaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammatin valmistautumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättävä asettamillaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin maahantuonnin yhteydessä suoritettu tai auton hintaan sisältyvä vero, kuitenkin enintään 21 000 markkaa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 27 000 markkaa. Jos auto on ollut haltijaksi

jan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on rekisteröity auton omistajaksi. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

Milloin veronalaisena maahan tuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tahi toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haittaasteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädettyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia maahantuonnin yhteydessä suoritetusta tai auton hintaan sisältyvästä verosta, kuitenkin enintään 14 000 markkaa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen

toimensa tai työnsä tai ammattiin valmistautumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

21 ja 25 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982. Lain 4 §:n 3 momenttia, 4 a §:ää, (poist.), 7 §:n 1 momenttia, 8 §:n 1 momenttia, 12 §:n 1 momenttia sekä 17 §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan ajoneuvoihin, jotka luovutetaan tullivalvonnasta tai toimitetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1981

Ulla Puolanne
Pentti Mäki-Hakola

Pertti Salolainen
Matti Hokkanen

Esko J. Koppanen

II

En voi yhtyä valiokunnan enemmistön kantaa hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymisestä muuttamattomana. Autoverotus on maassamme kohtuuttoman korkea. Sitä osoittavat kansalaisten jatkuvat yritykset keksiä erilaisia keinoja autoveron kiertämiseksi. Mielestäni autojen verotusta on kokonaisuudessaan alennettava. Tämän vuoksi hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen 3 § tulisi hyväksyä lakialoitteen n:o 23 mukaisena.

Autoveron jyrkästä progressiivisuudesta johtuen vähäisetkin korotukset auton maahan-

tuontihinnassa korottavat tuntuvasti autoveron määrää. Tällä perusteella autoveron palautuksen enimmäismääriä ammattiautoilijoille ja invalidiauton hankkijoille tulisi korottaa enemmän kuin hallitus ehdottaa. Näiltäkin osin viitataan lakialoitteeseen n:o 23.

Edellä sanotun perusteella ehdotan,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain (482/67) 2 §:n 2 momentti, 3 §, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 17 §:n 1 ja 2 momentti sekä 25 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § 25 päivänä marraskuuta 1977 annetussa laissa (842/77), 7 §:n 1 momentti sekä 17 §:n 1 ja 2 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (849/80), 8 §:n 1 momentti ja 12 §:n 1 momentti 18 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa laissa (444/80) ja 25 § 11 päivänä toukokuuta 1971 annetussa laissa (352/71), sekä

lisätään lakiin uusi 4 a—4 c § sekä 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 25 päivänä marraskuuta 1977 annetussa laissa, uusi 3 momentti ja 21 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

3 §

Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 20 prosentilla ja vähennettynä 5 000 markalla, kuitenkin niin, että veron määrä on aina vähintään 50 prosenttia verotusarvosta. Käytettynä maahantuodun auton vero on 90 prosenttia vastaavasta uuden auton verosta.

4, 4 a, 4 b, 4 c, 7, 8 ja 12 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

17 §

Milloin veronalaisena maahan tuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohtaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättävä asettamallaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin maahantuonnin yhteydessä suoritettu tai auton hintaan sisältyvä vero, kuitenkin enintään 20 000 markkaa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä

automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 30 000 markkaa. Jos auto on ollut haltijan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on rekisteröity auton omistajaksi. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

Milloin veronalaisena maahan tuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tahi toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haittaasteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädettyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia maahantuonnin yhteydessä suoritetusta tai auton hintaan sisältyvästä verosta, kuitenkin enintään 15 000 markkaa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen toimensa tai työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

21 ja 25 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Voimaantulosäännös

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1981

Asser Stenbäck

